

КОНСТАНТИН БАЛМОНТ ВЪЗКРЕСЕНИЕ

Превод от руски: Андрей Андреев, 1993

chitanka.info

Слава на добрата мисъл,
Слава на доброто слово,
Слава на доброто дело —
трите огъня, и нека
и за трите да е вечност.
Който носи блага мисъл,
той изрича блага дума,
той преследва благо дело —
и на трите пътя — слава.
Мисълта е чисто зърно,
словото — стъбло високо,
делото — богата жътва,
триединство увенчава
със сполука всяко дело,
и на трите лъча — слава.
А за битките житейски,
закален от светлината
със закалка тройна, яка,
питащият Заратустра
се размисли за смъртта.
Той сърцето си попита,
но мълчеше то печално,
и попита той тогава
светлия Ахурамазда^[1]:
„Ще ли победим смъртта?“
Светлина на светове
и създател на живота,
луннолик и слънцеок,
каза му Ахурамазда,
и на Заратустра рече:
„Знай, нощта е само отдих
за негаснещото слънце,
пъпките с роса пои тя,
щом човек възкръсне, значи
победена е смъртта.“

Сведен пред Ахурамазда,
звездните нозе целуващ,
пак попита Заратустра,
със съмнения изпълнен:
„Беше тяло, прах то стана,
вятърът прахта разнесе.
Ще ли тази прах възкръсне
пак по пътищата грешни?“
В гръм и мълнии облечен,
балдахин развял високо
от небесните дъги,
каза му Ахурамазда,
и на Заратустра рече:
„В онзи миг, когато стройно
аз изграждах небесата
без греди и без подпори,
само от сърцевината
на рубините извличах
светлината за простора;
в онзи миг велик, когато
с моята любов и воля
на зачатия утроба
стана кръглата земя;
в онзи миг, когато зърно
аз за първи път създадох
като твърд източен бисер,
в прахоляка разпиляно
многократно да възкръсне;
в онзи миг, когато тука
под властта на дух и воля
във дърветата, в тревите
закипяха съкровено
чародейните вълшебства
на живителния огън;
в онзи миг велик, когато
от целувката за пръв път
във утроба материнска

взеха да се очертават
две ръце, нозе, очи —
в ударите на живота
над мъртвилото безлико,
в тези живи очертания,
сякаш от небитието
за живот и смърт спасени,
имаше по-мъчни тайни
от възторга да възкръснеш;
минало и настояще —
бъдното отглеждат те.
Не от минало създавах
всеки днешен миг вълшебен,
не от минало ковах аз
синева като емайл,
изумруда на тревите
и на всеки цвят рубина
аз от нищото изтръгнах
с воля, с творческа мечта.
Колко ми е лесно вече
тежкия метал да взема,
във горнилото да духна
и в разискрения огън
ковкия метал да вая.
Чука тежък ще издигна,
чука бляскав ще стоваря,
пламъкът игрив ще бъде,
жив животът е, смърт няма.
Запомни и не забравяй
само тези три завета —
мисъл, слово и деяние.
Знай, Възраждане ще има,
ако волята е силна,
Възкресението тук е
истина, а не лъжа.“
И се вдигна Заратустра,
чул, че тътенът затихва,

*и видя в небето синьо
седмоцветната дъга,
и видя под планината
ниви, пасища, дома си,
и дочу в горите гъсти
звънък славей как запя.*

---

[1] Божество от древноизточната религия зороастризм, олицетворение на силите на доброто. — Бел.прев. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.